

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh pōda,
Wokřew ćel!

F.

Šeršike njedželske žopjena.

Wudawa so kóždu šobotu w Šmolerjez knižničisčezěrnj w Budyschinje a je tam ša šchtwórtlětnu pšchedplatu 40 np. dostacž.

10. njedžela po šwjatej Trojizy. Romst. 2, 1—11.

Dženša so dopominamy na žalofny šud Boži, kiž je pšichšoł na město Jerusalema. Šbóžnik běšče so prózował, tónle šud wot wuswoleneho luda wotwobrocjeć. Ale woni njepósnachu tón čas, hdyž tón šnjes jich domachpytasche. Woni wostachu štwjerdženi. To pak je nam k šakšomanju so štało. Boži šud dženska hišče psches šwět džę. Šeho prawdosć traje wěcznje.

Bóh budže naš šudžicž.

1. Tehodla wobhladajmy šebi šwoje škutki! Wěšo hladamy radscho na šwojich šobucžlowjekow — niz so bychmy to dobre w nich wupytali a šebi ša pšichšlad wšali. Ně, my chžemy njekšmilni šudnižy byč nad našchimi bližšchimi. Ale njeczujesch ty, w čzimž ty drugeho šudžišč, šatamašch ty šo šameho. Šrěch, kiž na druhim šatamašch, tčzi tež w tebi. Šichetož my šmy wšchitzy hřěšchizy a nimamy teje škwalby, kotruž na Bošy mēcž dyrbjeli. Wtyšlišch šebi, šo budže Bóh tebe pšchepušchćicž, hdyž šebje šam njekšudžišch. Ně, pšched Bohom njeje žane pohladanje na wšobu. Wón kóždemu da po jeho škutfach. Čzim šhutnišcho šy ty šudžit, čzim šhutnišcho budže Bóh tebe šudžicž.

2. Šrosymamy Božu ščezćpliwosć! Šo Bože škostonje tebe hišče potřechiko njeje — šy wopomnit, čžehodla? To je bohatschwo jeho dobroćiwosćę, ščezćpliwosćę a dołhocžakanja. Ššmilny Wóčęž nima špodobanja nad

šmjercžu hřěšchnika, ale šo by šo wobrocžit a žiwny był. Wón čžaka, šo by jeho dobroćiwosćę wutrobu šapšchimnyła a powucžila. Duž rospomimny, šo ma tón šnjes hišče wěru k tebi. Abo chžesch ty po šwojej štwjerdnjenej a njepokutnej wutrobje šebi hñęw šhromadžicž na džęń hñęwa — a Bóh budže tebe čzim šhutnišcho šudžicž.

3. Duž wobrocžmy šo k prawej bohobojašnosćę. Bohobojašnosćę namaka štajnje šwoju mšdu. Šdyž dobre čžinišch a štejišch ša wěcznym žiwjenjom, potom doštanješch wot Boha škwalbu a čžęšć a njęšachodnosćę. Šdyž pak ty dale šle čžinišch a šwojich šobucžlowjekow je šwadniškim njelubošnym waschjom čžwilujesch, ty na prawdu njepokluchasch, ale na njęprawdu, potom je twój wotšud: njęhuda a hñęw, tyšchnosćę a čžęšnosćę w čžafnosćę a wěcznosćę. Ty jo potom hinał šakšlužil njęšny.

Duž šudž šo šam, kaž dołho je hišče čas. Šošym Božu ščezćpliwosćę a dołhocžakanje a wobrocž šo k bohobojašnosćę! To je najšbóžnišcha mudrosćę a ma najšlěpšchu a wěcznu mšdu. Šamjen.

Ššud, luby čžłowčę, wopomń,
Wopomń šud pošledni;
Ššo šudnoh' štola dopomń,
Šdžęž wšchitzy hromadži
Ššo budža šęšhadžowacž,
Čži dobri a tež šli,
A na mšdu wocžakowacž,
Kaž tu šy čžinili. Šamjen.

Czego dla dyrbi naß Boża dobrocziwość k pokucze wjeszcz?

(Romsf. 2, 1—11.)

Stóß (203): Ach, njeschtrafuj mje hněwnje! —

O cźłowjecze! wschał wopomni,
Kať pscheczelnij Bóh je,
Na jeho řud řo dopomni,
Niż pschińdže pschichodnje!
Niż Bóh je miłoszcziwij,
Też řwajaty wostanje,
Nětk hiščęże dobrocziwij
Stóscź khosta řawěrnje! —

Esso řameho dźe řudźišć,
Hdyż tamasć druheho;
Esso pó cźmje wobohi błudźišć,
Niż hordźišć řlepj řo;
Esud Boži pschezo prawij
Cze trjehi hordeho,
A řa khostanje řały
Wschał wopokażesć řo.

Šchto pomysłujesć řebi,
So Bohu wuczeńjesć,
Hdyż řhromadźujesć tebi
Esud, kotrom'ż nječęńjesć?!
Šchto dobrocziwość jeho
Ty řazpišć bohatsu,
Niż dostawa řo ř jeho
Czi ř hnady řiwemu?

Bós lubosnij řo dostał
Te tebi hrěšnikęj;
Řnjes njeje tebe khostał,
Cze tebe dobyć řej;
Wón řčęępnij wocźakuje,
So by řo pokucźił,
Cze ř prawdže pokasuje,
Hdyż bę řo řabludźił.

Duż wopokaż řo wěrnij,
Hdyż czař je řpodobnij,
Řacź do łónza budź řwěrnij,
So njeńdžesć řhubjennij!
Džen řuda pschibliźuje
Esso wschitkim njesprawnyjm,
Hněw Boži řhromadźuje
Esso řa mřdu wschitkim řym!

Dacź prawdość budže Boża
Řo řkutkach łóždemu:
Řcźew njesachodnoh' řboża
We wěcźnym řiwjenju
Tyjm, kotřiz řčęępni byli
Tu w řkutkach dostojnych
A dostacź mřdu řu chępli,
Niż dźel je pobożnych.

Řať řwadnitwym a hrosnym
A prawdže pscheczivnym,
Řaź wscheje řhwalby próřdnym,
Šte myto da Bóh řym:

Hněw, njeħnadu a tyschność
Řim řłóřnym wudźeli,
So cźwila, řtyř a cźęęność
Řich wěcźnje rořrudzi! —

U.

Ssłużobnik Boži.

Esłużobnik Boži, řaź jeho japoschtoł Řawoł wopiřuje, dyrbi psches wjele horja hieź; jeho pucź je řschiznemu puczej miřchtra podobnij. Psches nuřu a tyschność, psches řle a dobre řęcze, psches cześć a hanibu, do jastwa a řmjerće nutz, jako khostany, ale niź morjenty, jako mřęjazy a tola řiwij.

Řako řajki psches řchiz a horjo řpytany řwěđ bęšęe Bernardino Dchino ře Siena. W řrutym řjadu Řranziřkanarjow woczeńjennij, bu wón hordosć řjada. Wón bę po wschej Řtaliji dla řwojeje wohniweje řęcziwośćę řlawjennij. Wschón lud řolmjesęe řo řem, řo by tehole mniřa, mjes tym řa generalneho wřara pofbęħnjeneho, w marmorowym domje męřta Siena přędowacź řkyschał. Bęšęe to řa czař řreformazije w Němzach, a ewangelske piřma wo řwobodnej ħnadže Bożej w Řhryřtuřu namakachu řwój pucź teź psches alpij a pschińdžęchu do řukow ħorliwego přędarja w Sienje. Wone pohnuču a řbudźiču jeho wutrobu ħacź do dna; wone řahoriču płomjo w nim a řpaliču mōřt, kotryż jeho ř romřkej řyřtwiju řjednoczešęe.

Hdyż wón nětko řhroble a wjeřele ewangelij biblije pschi-powjedasęe, řo řa njeħo ħorjo řapocza. Wón czeńnij do Řenja, potom do Basela a Řtrařburga, kotryż bęšęe teħdy hiščęęe ħospoda ewangelija a němřkemu řraleřtwu pschiřkysęesęe. Řotom bu wón ř přędarjom w Augsburgu. Ale teź tam jemu řaneħo męra nje-wostajiču, a wón twočnij do Řendźelřęe. Tam wosjewi řralowa Řlarja řwoje řrwamne edikty t. r. rořkasy; řaparjo řa nim řlęđžachu, a řařo řapřęija Bernardino droħařřki řij, dořpi pod řtrachotami a we wschelakich nuřach druħi řrócź pōdu Řchwizij a přędowasęe Řofarņřęej wōřadže w Řurichu cziřte ewangelijon. Tola teź tudij wón řaneħo męra njeřamaka. Řjepscheczęljjo bęchu jemu řařo řa řjatami. W řęcze 1564 wón do Řólřęe czeńnij řaź ħonjena dźiwina, a wot tam řařo do Řorawřęe, ħdžeż wón, 77 řet řary, řwoju řpřoznu ħłowu do Řesufowęju řukow pōłoji a ř pōřjom a wjeřelom domoj dźęšęe.

W Bożej moży, ř brōńjemi prawdośćęe ř prawizij a ř lęwizij, bęšęe wón prawij wojowar Řhryřtuřowij byl. Řako wón hiščęęe ħunřrócź, na łōnzju řwojeħo řiwjenja, na řwój czeřpięńři pucź wřóćo pohłada, řjęńnij wón řwojim pscheczęlam ř trořchtej: „Řa řym wjele pscheczęępicź dyrbiar; to njeřowstawa řanemu wucźobniķej a japoschtołej Řhryřtuřowemu řalutowane. So pať řym řa wschitko pschęęracź moħł, w tym je łón Řnjes řwoju mōż na mni wopokasowar.“

F.

Psche posdže.

Esyħdomnaczełętna ħolcźka, jeničķe dźęćo pobożneju řaricęej, bu pohřjebana. Wona bęšęe wurjadnje wōđdarjena, řwojeħo řiwjenja wjeřęta řnjeźna byla. Wot řrašęneję řymnij řajata, wona řařne powęđomnje řhubi a bęšęe řchtwōřty džen morwa. Řola rowa řo wuczeřka řemřjeteje, ř ħłōřom płařawřęi, ř řemi řwojeje. Esso ř pohřjebniřęcza wřóćiwřęi, ju duchownij wopyta, řo by ju trořchtowar. Ale wuczeřka njeda řo řmęrowacź. Wona dźęšęe: „Pschęd něħdže řchtrjomi njeđžęlemi řako nuřnotu řpōřnacħ, ř wotemřjetej wo wōbřęjnośći jejneję duřęe řęcęę. Řa to wot-řtorřowach a nětko je to na pschęzo psche pōřdže. Řa řo nadźijam, řo řęęejju Wj, řnjes řararjo, na jejne duchowne řbože řęđžblitwu cziřili, dořelź dźę řęęe Wj teź ř tutej řwōřbu wōbřęđowar.“

Prědar woczi t semi složi. Stěncznje rjetny: „Ja mam ho tehorunja stombu winowacž. Jako jeynu nabožnu bjesdzakniwosć a jeynu wulku sajimawosć sa śwětno wjěšela pytnych, hym wšchał to jako swoju pschibłuschnosć spósnal, s njej rěčecž. Tola ja to wotstorkowach, a nětko je psche posdže.“

„Ach, tak mnohy stari a mlodži semrěwaju, bjes teho so by jich sčto khtunje napominal, temu knjesej swoju wutrobu dacž! Kač hórke su poroki a blyšy, masch-li so tajkiche stomdow swojeje pschibłuschnosće dopomnicž! Žane rostacže pola rowa njesamože sakomdžene sažo dobre scžinicž. Wj staršchi, jeli-so macže swoje džěcži lubo, dha je napominacže, dha je warnujcže psched hrěchom a dawajcže jim dobrj, kšesćizjanski pschiklad. Bóh wobradž nam wšchitkim hnadu, so so tajkich sakomdžowanjow swojich pschibłuschnosćow winowatych njecžinimj, ale wuhotuj naž s prawym duchom śwědčjenja a s prawej namotwjeriskej sahorjenosću! F.

Džěcžaza swěra.

Polnóz so bližesche, a hichcže pschezo bēdžesche farat maleje wby na jenej bewjerneje kupje sa swojim pižanskim blidom. Wón bēsche tak zyle do swojeho džěla ponórijeny, so storo bicže dwanateje hodžiny na zyrkwinej wěži pschepšlyšcha. Tola nětko wón ryhle pjero na boč položi, postany — a posłuchasche. Kajke spodžiwne sčncjenje s wěže dele saklincža? Bēsche to kaž sakšchil nusy, kšchijazy a tyschny, potom bēdowasche cžichy sčtrěcžaty, stwlažy posnyk, na cžož wšcho womjelnj. Tola fararjowa wutroba so njesmērowa. Sa tymle njeswucženym sčntom dhrbjesche wón bēdžicž. A kšrobly, kajliž wón bē, pschimny wón rucže sa plasččžom a cžapku a kšwatasche s klucžom t zyrkwicžy, wotankny ju a sawoła wutrobicže: „Sčto tu je? Wotmolwjenje!“ A jako žane wotmolwjenje njepšchindže, wón wospjet sawoła: „Sčto tu je? Bjes bojoscže stup pschede mnje, sčtožkuli by to tež byl!“ — Duž bližachu so s wěžineho sčhoda cžiche krocžele, a holcžatko, něhdže 11 lēt stare, wobja tšchepjetajy jeho kolenje. „Sčto ty chžesč, džěcžo?“ so farat mile woprascha. „Sčto cže w polnozy kem wjedže? Bēsche to ty, kotrež sa sčtryl swona scžahny a cžehodla?“

„Kšwilku trajesche, priedy hacž tšchepjetaze džěcžo t bebi pschindže. Nětko wono sacžinjenu mału ruku wotemri, a farat widžesche pschi kšwězy latarnje malicžkosć seršawza so w njej sybolicž. „„Tón hym ja wot swona wotškrabala, knjes fararjo, ach njeskwarcže mje jeno dla teho!““

„Ale, džěcžo, ja cže njeroshmju; sčto chžesč s tym seršawžom cžinicž?“

„„Ach,““ mała džesche, „„knjes farat hižom wē, so je moja macž na kšmjerčž khora. Tola wčžera prajesche nasch kšubod, so wšchał by wón bēdł wjedžil, kotryž mohl jej wotšhorjenje pschinjesč. Něchtó dhrbjal so w polnozy na zyrkwinu wěžu horje podacž, wot swona něsčto seršawza wotškrabacž a khorej do picža jmēsčecž, to cžini džiwj. Ale ničto t temu kšrobłoscže njemējesche. Duž hym to ja cžinicž dhrbjala sa swoju lubu macžetku a hym so sa swónkom wacžila, jako tón kšwjatok swonicž džēsche, a jako bēch potom zyle kama, wjškoko horkach pod wěžinej tšechu, hym so njepšchestajnje t lubemu Bohu modlika a njemējach žaneje bojoscže. Ale jako potom polnóz bijesche, dha mi tola wutroba pukotasche — nětko dhrbjach jo wāžicž. A jako so s porštom swona dótlnych, so bych seršawž wotškrabala, wužunj so jemu t mojemu postroženju tamny spodžiwny sčnt!““ — Tudy mała mjelcžesche. Potom wona sažo fararjowej kolenje wobja a proschēsche: „„Ach, prajcže jeno, lubj knjes fararjo, je to hrěch, sčtož cžinjach?““

Polny hnucža farat do woblicža kšrobłeho džēsčža hladasche. „Tvoja lubowaza wutroba drje cže cžērjesche, moje džěcžo, ale ty by we wopacžnej myšli skutkowała. Seršawž njemōže tvoju

macžetku hojicž. Tola modlitwa ma džiwycžinjazu mōž, hdyž s džěcžazeje wěrjazeje wutrobj wukhadža. Bój, poklaknoj so hnydom tudy a proschmoj Boha wo hnadu, hacž wón nochžyl twojej macžetj wustrowjenje spožcžicž.“ A farat wšchu nusu a tyschnosć tšchepjetazeje džēsčžoweje dusche psched Bohom wjškypa a proschēsche: „Knježe, jeli chžesč, mōžesč ty tuteje holcžyynu macž berje wuhojicž.“ A „„hamjen““ rjetny džěcžo s wěrjazej nadžiju.

„A nětko dži domoj a praj macžeri, so ja jutje t njej pohladacž pschindu, a spi w mēre, moje džěcžo,“ džesche farat.

Wot teješameje hodžiny so s khorej polēpschomasche. Ssušodowa pschiwēra pak dosta kšmjertny stork, a knjes farat předowasche bližsčju njedželu hichcže naležnischo wo mozy džiwycžinjazeje wēry. F.

Hdyž do khěže pschindžecže, postrowcže tuskamu.

(Spitta.)

Math. 10, 12.

Knježe, ach, twój putnik kšwěrnj
Strowi tutón lubj dom;
Wulij na njón, Jesu mērnj,
Hnadu s požohnowanjom.

Spožcž jom', Knježe, sakitanje
Swojich kšwjatych jandželow;
Wobrocž styšne strachowanje
Wot domowych wudwjernow.

Ach, wo twój mēr sčhujemj,
Smy pschepšlabi t bēdženju,
Tak so wobstacž njemōžemj
W cžěžkim wulkim njesbožu.

Wošebje twój mēr ty podaj
Tvojim do wutrobj kam,
A wšchemu skutkowanju dodaj
Miloh', cžichoh' ducha nam.

Swarnuj, wodžerjo nasch lubj,
Dom nasch a tež wutrobu,
Hacž naž tvoje krašne kšluby
A wēčžnom' mērej dowjedu.

Pschekožil S. Brōska.

Puboscž dobywa.

Se sběrki S. Paulsena: „Podawki s Božeho kralestwa“.

(Sešerbščžil —n.)

(Postracžowanje.)

Tu so jedyn džel jeho durje wotemrichu, a w njenadžitym cžaku do jajtwa pschepytowanški kudnik sastupi. Wón Hendrichej ruzj napšchecžo wupšchestrje, ale tón sažakle swoju ruku wrócžo scžeže. „Luby bratsje, mam wot prawneho ministerstwa domownosć, so kšmēm cže psched kudom sastupicž, a je město mje druhi wotkrjěpnj kudnik sa pschepytowanškeho kudnika postajeny. Nětko so kem pošydnj, njech bebi wēž rosprajimoj!“ Hendrich posdychny; „ale,“ huntorjaty pschitaji, „sčto mi wšcho pomha, njewērcže wšchał, so so sa kšliju města ponižu.“ „Wostaj tónle zush pišt, ty by a wostanjesch tola mój bratr, sa kotrehož cžinjju, sčtož mōžu! Nje-widžu, kač by tule kšliju sadžewacž chžyl. Se hižom sčudno došč, so by tak daloko pschincž dal; ale nětko dhrbisch drje do dōnta

wot tebe sameho wuwabjeneho, ho namafacz." „Na nihdy! ja smjercz město hańby wuśwolu!" — „Tak, duž na to dha won dyrbi. Haj, pěknje, wy seže mi schwarni pacholjo. Najprjedy sřhodzeńt po sřhodzeńtu spadujecze, a potom dyrbi smjercz wscho dobre sczinič, město so byšcže jeno psches žiwjenje dyrbjeli sardženoscž do sabycza pschewjescž. Njeje to runje jako by něchtó chzyl i tym swój dolh saplaczicž, so hišcže wjetřchi dolh nacžini?! Hendricho, Hendricho! by ty tak hluboko padnył? Nihdy njebudžich žebi to wo tebi myřlił!" A nětko sapoczga wotrjěny žudnik jemu móžniwe do žwědomja rěczecž. Wón jemu žiwjenje jeho pobožneho nana psched woczki džeržo so prařchescže, hacž njeje hišcže ženje i wutrobny žwojeho Boha wo pomoc prošyl. Hendrich i hlouwu satschařny. „Sa žo modlicž? — to wschař nicžo sa muži njeje..." Tu jemu wotrjěny žudnik křutnje mjes woczki pohlada. „Hendricho!" — wón džescže, „žmēm žo i tobu modlicž?" Potom wotmolwjennja njewoczafawřchi, na koleni dele padže, žo w horzej modlitwje na Boha wo wumoženje sa žwojeho wboheho bratra wobroczi. Pschezo móžniřcha bu jeho modlitwa, pschezo horzyscže jeho bėdženje. Njewidžescže, so bėscže žo jeho pschitubłany bratr pōdla njeho na koleni dele swjěř a horze řnyły plakařche. Ženo te řłowa řnyřchescže, kiž řam k Božemu trōnej sczeleřche. Ale hdyž řkōncžnje řwoju modlitwu i hamjenjom wobřamřny, řařnyřcha, řak pornjo njemu žo i placžom řawōla: „Hamjeń, haj, hamjeń!" Šso wobrocziwřchi widžescže, řak řararjež Hendrich woblicžo na řtol řkōzene a se řtyřnjennymaj ruřomaj hluboko hnuty řtonajo řdychowarřche. Šsudnik řo rnyřle posbėže a ruzny na hlouwu plakazeho položiwřchi, džescže: „Hendricho! Bōh da nam řo nōricž, ale niz tepicž! Wōłaj řo ře mni w cžafu nuřny, řōn řnyř praji, dha řzju ja cže wumōž, a ty dyrbiřch mje řhwalicž!" Š tym wotrjěny žudnik jastwo wopušcžci. Ale wot něřka huřcžiřcho pschitřadžescže a mējescže to wjeřele, widžecž, řak bu jeho pschecžel pschezo rořřudniřchi; tež pschezo wjeřelřchi, runjež chzyscže řtara řařakla pschiroda řo hišcže pschezo řařo pschelamacž.

Wōředžěńřki džen pschibāřneho řuda řo bliřescže. Čžělo-blėdy Hendrich na wobřkōřnej řawzy ředžescže. Šala bėřche i ludžimi pschepjelnjena. Na prařchenje, hacž řo řa winowateho wuřnaje, Hendrich wotmolwi: „Haj, dořpolnje!"

Štatny rěcznik wōtre wobřkōřne piřmo wuczitawřchi, chzyscže polořaze wobřtejnosčže žyřle wuřamřnjene wjedžecž. Nětko řo řa rěcznik posbėže. Prařescže, řo je řa njeho řwjata pschibłusřnosčž, teho řastupowacz, řotrehož wot mlōdořcže řem řnaje. Nětko wscho wufubłanje wobřkōřeneho rořřkadowarřche, macžerje na řane warřhnye njescžedžescže, rořřtaja jeho pad, ale tež jeho pořtanjenje. Š řrutym hłōřom řkōncži: „Wōji řnyřža pschibāřanřojo, wo polořaze rořřpominanja njeprořřchu, řym wēřty, řo je pschisřwolicž řebi i řyřla njepomyřlicže, wjeře řterje řym řebi nanajwēřcžiřchi, řo seže řo mnu pschēřwēdcženi, dyrbinny řnyřnej řwērneho duchowneho domōženje k řpoczatku noweho žiwjenja řpořcžicž!" — Pschibāřanřny řo po řrōřkej poradže wrōcžichu. Winowaty pschi polořaznych wobřtejnosčžach! — iřch wuřud rēřarřche. Hendrich bu psched řhōřtāřnju wuřhōwany; ale k dwēmaj řētomaj jastwa jeho řudniřki rořřud řařudži. — Wōřny řařchil pschi řymle wuřudže psches potōřhōřcžcža řudniřkēje řale řarža. Bėřche to macž wobřkōřeneho, řotraž na řubje řyřkej rořřprawje řobu pschipořřłuchawřchi nětko do wōmōry řapadže. (Pschichodnje řkōncženje.)

Wřhelake i bliska a i daloka.

Š Njeřwaczidla. 11., 12. a 13. augusta wotmē řo w Njeřwaczidle 32. hłowna řhōřdžōwanřka řerbskēje řtudowazēje mlōdžiny. Š wubjerkōwemu poředženju řobotu popōřdnju bē řo hižo nahladna

licžba řtudowaznych a tež něřtři hōřcžo řescšli. Njedželu pař řo w 3/4 hōdžin jara bohacže wopřtana hłowna řhromadžiřna wotewri psches hłowneho řarřcheho Wyrğaczā. Wōna bu wōřebje pořwječžena psches powitanřku rēcz řnyřa řararja a rycžerja řakuba a wopřtana wot mnōhich nam wāžennych řnyřčich hōřcži i bliska a i dalōka. Wřchē towarřřtwa podařu rořřprawu, wōřebje řjanu pař Šerbowřka, řotraž řēřa řwōj řwjedžen 60 řētneho wobřtācža řwjecžescže. Namjetow bē iřch wjazy; wōřebje řo wobřamřny, řo řo dezerberřke cžisřlo Łužicy wot řtudowazēje mlōdžiny pořwječži ř. řararjam Ducžmanej, řermannej, Čžisřinřkemu a k wopomnjecžu řōrnikōwemu. Pschichodny hłowny řarřchi je ř. řtud. theol. řyž, 1. podřarřchi ř. řtud. theol. Wyrğacz a 2. podřarřchi ř. řtud. theol. řordan. 33. hłowna řhōřdžōwanřka budže w Bureřach. Hłowna řhromadžiřna řkōncži řo i řřkōrcžnej řławu na nasřeho lubowaneho řrala Wjedriřha Ługusřa a se řpēmom: „Nasře Šerbsřtvo i prořa řtawā".

Wjecžōř řjednocži jara wulku řnyřu Šerbow řonzertna a džiwadłowna řabawa a pōndželu bē wulēt do řadwōrja.

Wōřebje njecž je nasřpomnjene, řo bē na tutej řhōřdžōwanřny řo tež nimo wulkeje licžby řathōřřkich řerbsřkich řnyřnjōw tež řa nasře wobřtejnosčže řjana licžba ewangelsřich Šerbowřkōw řescšla. Tež dwē řnyřžni i Delnjeje Łužicy nař w řwojēj narodnej drařcže wopřtāřchtej. Šřława řym, kiž řebi hišcže řerbsřku narodnu drařtu wāža!

— Psches řmjercž řnyřa řararja řarbarja je řo řarřke mēřtno w řkōteřach wuprōřdnilo. řo řakonju wot 8. dezerbera 1896 ma řonřistorřtvo prēnje 5 mēřřna, řotrež řo w řōždym polłēcže, t. j. po 1. januarje a po 1. juliju, wuprōřdnja, řwōbōdnje wobřřadžicž. To řrjecchi řōn řrōcž tež na řarřke mēřtno w řkōteřach, dořelž je to 5. duchowne mēřtno, řotrež je řo po 1. juliju t. l. wuprōřdnilo. Duž w řym padže řyřkwinske pschedřtejicžerřřtvo noweho řararja řa řkōteřny njewuřwōli, ale řonřistorřtvo noweho řararja pomjenuje.

— Diōřesāřřka řhromadžiřna w řkōchliřach je řo na řynōdu i prōřřtww wobrocžila w nasřtapanju řwjecženja řeleneho řchtwōřřka. Wōna prošny, řo by řo řyřkwinska řwjatōcžnosčž tehole řwjateho dnja wot dopōřdnja na popōřdnje a wjecžōř pschepoložila. Šale prōřřtwa ma wēřcže dořny řamřřł. Pschetož wōna džiwa na wuřřtājenje řwjateje wjecžerje Bōžēje, řotraž je řo wot nasřeho řnyřa a Šbōžniřka we wjecžōřnyřch hōdžināch řtala. Duž dyrbjala řo řwjata wjecžer tež na wuřřtājenřřkim dnju popōřdnju abo wjecžōř řwjecžicž. A dořelž we wjazyōřnyřch wōřřadach nowōřonřřmērōwani na řymle dnju prēni řrōcž k Bōžemu blidu pschisřtupja, by řo tež řarřchim, řotřiž w řabřikāch džēłaja, řterje mōžnota pořřicžila, řo byřhu řo pschi řwjatej wjecžerj wōbdžēlicž mōhli. Tež byřhu řo mlōdži řchescžijēnjō na to wāřhnye řařhōwali, řo na řym dnju, na řotřymž řu rano prēni řrōcž k řpowjedži byřli, popōřdnju w řwētnyřm wjeřelu řōn džen njewōřwječžuja.

— řrusřki wucžerřki minister je pschifarřal, řo ma řo we wřchitřich prussřich řchulach wopomnjēńřki džen na ředan psches řchulřku řwjatōcžnosčž řwjecžicž a řo ma řchula wupadnyčž. Šdžēž je řo se řwjecženjom tuteho dnja pschēřtalo, ma řo řařo i nowa řarjadowacz.

„Bōmhaj Bōh" njeje jenož pola řnyřřōw duchownnych, ale tež we wřchēřch pschēdawarřnjach „Šerb. řowin" na wřach a w Budyřchinje dořřacz. Na řchtwōrcž řēřa placži wōn 40 np., jenōřłiwē cžisřla řo řa 4 np. pschēdawaju.